



A การแบ่งปันพระวาจา

A2

การแบ่งปันพระวาจาคือการขุดหาสมบัติ
(ขั้นตอนที่ 2 และ 3 ของการแบ่งปันพระวาจา)

ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2013

ศูนย์ประสานงานส่งเสริมวิถีชุมชนวัด

สำนักนโยบาย

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

Copy right: AsIPA Desk, FABC

AsIPA Texts are developed by the AsIPA Team

หัวข้อเรื่องในเอกสารคู่มือ AsIPA

- A การแบ่งปันพระวาจา
- B ชุมชนคริสตชนย่อย
- C พระศาสนจักรที่ทุกคนมีส่วนร่วม
- D การฝึกอบรมทีมงานอภิบาล

AsIPA A2

การแบ่งปันพระวาจา คือ การขุดหาสมบัติ

(ขั้นตอนที่ 2 และ 3 ของการแบ่งปันพระวาจา)

สื่อที่ต้องจัดเตรียมล่วงหน้า

- พระคัมภีร์ สำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคน (หรือ สำเนาข้อความพระคัมภีร์ ที่ต้องใช้)
- บัตร การแบ่งปันพระวาจา 7 ขั้นตอน
- เตรียมข้อความต่อไปนี้ในกระดาษแผ่นเล็ก
มธ 5 : 14 – 15, มธ 18 : 19 – 20, ลก 10 : 23 – 24,
อสย 55 : 10 – 11

บทนำ

การแบ่งปันพระวาจาได้กลายเป็นพื้นฐานทางชีวิตจิตสำหรับการประชุมกลุ่มต่างๆ มากมายในวัดหลายๆ แห่ง ตัวอย่างเช่นในชุมชนคริสตชนย่อย คณะกรรมการวัดและสภาภิบาลระดับวัด อย่างไรก็ตาม บางครั้งจิตตารมณ์ของการแบ่งปันพระวาจาได้ถูกทำลายไป เมื่อนำแต่ละขั้นตอนมาใช้อย่างผิวเผิน หรือเมื่อก้าวจากขั้นตอนหนึ่งเข้าสู่อีกขั้นตอนหนึ่งก่อนที่จะเข้าใจความหมายอย่างลึกซึ้งของแต่ละขั้นตอน

ในการประชุมครั้งนี้ เราอยากจะค้นหาวิถีชีวิตที่ลึกซึ้งของการแบ่งปันพระวาจา ด้วยการค้นหาความหมายลึกๆ ของขั้นตอนที่ 2 และ 3

ก. “เราอ่านข้อความจากพระคัมภีร์”

ขั้นตอนที่ 2 ของวิธีการแบ่งปันพระวาจา 7 ขั้นตอน ผู้นำกลุ่ม (facilitator) ประกาศบทอ่านซึ่งจะอ่านจากพระคัมภีร์

หลังจากที่เราได้อัญเชิญพระเยซูเจ้าในการภาวนาแล้ว โปรดสังเกตว่าเราประกาศบทอ่านกันอย่างไร

1. เราเชิญพระเยซูเจ้า

ขอเชิญสมาชิกสัก 1 คน หรือ 2 คน นำภาวนาเชิญพระเยซูเจ้ามาพบกับเรา

2. อ่านข้อความจากพระคัมภีร์

- ให้เราเปิดพระวรสารนักบุญมัทธิว บทที่ 20

(ฉันขอซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า) พระวรสาร นักบุญมัทธิว บทที่ 20 (- -)

(โปรดสังเกตว่า ฉันจะไม่บอกขั้นตอนต่อไป จนกระทั่งทุกคนเปิดพระวรสารของนักบุญมัทธิว บทที่ 20 พบแล้ว)

- ขอเชิญคนหนึ่งอ่าน ข้อที่ 29 – 34 ซ้ำๆ และอ่านเหมือนกับเรากำลังภาวนา (ฉันขอซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า) ข้อที่ 29 – 34 (- -)
(หลังจากที่อ่านบทอ่านแล้ว ฉันจึงจะบอกว่า)
- ขอเชิญอีกคนหนึ่ง อ่านบทเดียวกันนี้ หากเป็นไปได้จากสำนวนที่ต่างกัน

3. ไตร่ตรองว่า ผู้นำกลุ่มประกาศบทอ่านอย่างไร ให้อภิปรายในกลุ่มรวม

คำถาม

- ผู้นำกลุ่มประกาศบทอ่านอย่างไร ?
- อะไรคือเหตุผลที่ทำให้ต้องประกาศบทอ่านในลักษณะเช่นนี้ ?
- ทำไมเราจึงกำหนดให้อ่านบทอ่านนั้นอีกครั้ง จากสำนวนอื่น หรือภาษาที่ต่างกัน ?

บทเสริม

- เราประกาศบทอ่านในลักษณะนี้ เพื่อรักษาจิตตารมณ์ของการภาวนาไว้ ซึ่งเราได้พยายามสร้างขึ้นมาในขั้นตอนที่ 1 ถ้าหากว่ามีบางคนคอยถามว่า “บทไหน ข้อที่เท่าไร” อาจเสียบรรยากาศการภาวนาได้ง่ายๆ
- เราเปิดหบทอ่านไปพร้อมๆ กัน
- เราอ่านบทอ่านนั้นอีกจากสำนวนอื่นที่ต่างกัน หรือจากภาษาที่ต่างกัน เพื่อให้กลุ่มที่อาจพูดภาษาอื่นสบายใจ และรู้สึกเป็นครอบครัวเดียวกัน เรื่องนี้สำคัญแม้ว่าทุกคนอาจเข้าใจภาษาเดียวกันอยู่แล้ว
- สำนวนแปลที่แตกต่างกัน จะช่วยให้เกิดความกระฉ่างเกี่ยวกับบทอ่าน และยังช่วยให้เราเข้าใจบทอ่านดีขึ้น

4. ความหมายที่ลึกซึ้งของ “การอ่านข้อความจากพระคัมภีร์”

บทสรุป

- โดย “การอ่านข้อความจากพระคัมภีร์” เหมือนกับเรากำลังภาวนาในกลุ่มผู้มีความเชื่อ เท่ากับว่าเราได้ “ประกาศ” ข้อความในพระคัมภีร์ ถ้อยคำของพระคัมภีร์กลายเป็น “เครื่องหมายเทียบศีลศักดิ์สิทธิ์” (QUASI – SACRAMENTAL SIGN) ของการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้า นี่หมายความว่าถ้อยคำของพระคัมภีร์กลายเป็นเครื่องหมายทางกายภาพ (ไต่ยีนและสัมผัสได้) ของการประทับอยู่ของพระองค์ เหมือนปังและเหล้าองุ่นในพิธีบูชาขอบพระคุณ
- โดย “การประกาศข้อความจากพระคัมภีร์” เป็นเหตุการณ์เดียวกัน เหมือนที่ได้เกิดขึ้นในศาลาธรรมแห่งนาซาเร็ท หลังจากที่พระเยซูเจ้าได้ประกาศข้อความในพระคัมภีร์จากหนังสือของประกาศกอิสยาห์แล้ว พระองค์นั่งลงและตรัสว่า “ในวันนี้ ข้อความจากพระคัมภีร์ที่ท่านไต่ยีนกับหูอยู่นี้เป็นความจริงแล้ว” (ลก 4 : 21)
- ข้อความในพระคัมภีร์ คือ จดหมายรักจากพระเจ้าถึงเรา ถ้อยคำต่างๆ มากมายในจดหมายรัก ทำให้ผู้เขียนถึงเราปรากฏตัว
- เราอ่านจดหมายจากคนที่เรารัก ครั้งแล้ว ครั้งเล่า แม้ว่าเราจะจำ “ข้อความ” ในจดหมายได้ทันที การอ่านจดหมายนั้นซ้ำอีกเป็นการทำให้ผู้เขียนจดหมายปรากฏตัว และคงอยู่ที่นั่นกับเรา เช่นเดียวกัน จุดประสงค์ของการอ่านบทอ่านในพระคัมภีร์มากกว่าหนึ่งครั้งในขั้นตอนที่ 2 ของการแบ่งปันพระวาจา ทำให้บทอ่านนั้นกลายเป็นการติดต่อกับพระเยซูเจ้า และคงอยู่กับการประทับอยู่ด้วยความรักของพระองค์

5. เราฝึกปฏิบัติการประกาศบทอ่าน

- แจกกระดาษแผ่นเล็กๆ ที่มีข้อความต่อไปนี้ ให้กับผู้เข้าร่วมประชุม
มธ 5: 14 – 15
ลก 10: 23 – 24
มธ 18: 19 – 20
อสย 55: 10 – 11
- ผู้ที่ได้รับแผ่นกระดาษที่มีข้อความตามที่กำหนด ให้ประกาศขั้นตอนที่ 2 ตามหลักการที่ได้เรียนรู้จากหน้า 2
- ให้กลุ่มใหญ่ประเมินแต่ละคน โดยนึกถึงสิ่งที่ผู้นำกลุ่มได้สาธิตวิธีการไว้เป็นเกณฑ์
- ถ้าใครยังประกาศไม่ค่อยดี ให้ประกาศขั้นตอนที่ 2 ซ้ำอีก

ต่อไปนี้ เราจะดำเนินต่อไปในขั้นตอนที่ 3 ของการแบ่งปันพระวาจา

ข. “เราหยิบพระวาจาขึ้นมา”

ในขั้นตอนที่ 3 ของการแบ่งปันพระวาจา เราเลือกหยิบถ้อยคำหรือวลีสั้นๆ จากบทอ่าน และสงบนิ่งอยู่กับคำหรือวลีนั้นสักครู่ นี่คือแหล่งซึ่งเรา “กำลังขุดหาสมบัติ” และจ้องมองอย่างชื่นชม

1. ถ้อยคำในพระคัมภีร์นั้น เปรียบเสมือนอัญมณีล้ำค่า



ถ้อยคำต่างๆ หรือวลีสั้นๆ ที่กลุ่ม “กำลังหยิบขึ้นมา” นั้น เปรียบเสมือนอัญมณีล้ำค่า หรือ “เพชร” ที่ซ่อนเร้นอยู่ในบทอ่าน จงพิจารณาภาพ (ข้างบน) เราเห็นเพื่อนบางคนกำลังขุดหาเพชร หรืออัญมณีล้ำค่าจากพื้นดิน

คำถาม

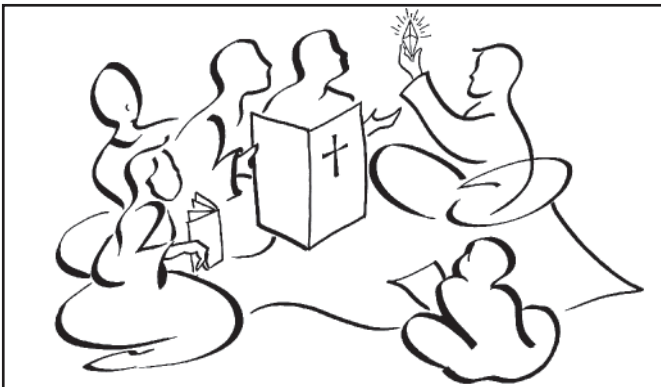
- จงบรรยายรายละเอียดของภาพนี้ทั้งหมด (มีอะไรเกิดขึ้นในภาพนี้)
- ทำไมคนเหล่านี้ จึงอวดเพชรของเขาให้เพื่อนดู ?
- ทำไมพวกเขาจึงหยุดทำงาน เมื่อมีคนหนึ่งได้พบอัญมณีล้ำค่า ?

ควรจะเป็นเช่นเดียวกันเมื่อเรา “เลือกหยิบถ้อยคำหรือวลีสั้น ๆ” จากบทอ่าน นี่คือเหตุผลที่เราเรียกขั้นตอนที่ 3 ของการแบ่งปันพระวาจาว่า “การขุดหาสมบัติ” ถ้าไม่ทำขั้นตอนนี้ให้ดี จิตตารมณ์ของการแบ่งปันพระวาจาก็อาจเสียไปได้ง่าย

2. ตัวอย่างของการ “เลือกหยิบถ้อยคำหรือวลีสั้น ๆ” ขึ้นมา

หลังจากที่เราอ่านบทอ่านแล้ว โปรดสังเกตตัวอย่างว่า เราจะหยิบถ้อยคำหรือวลีสั้น ๆ อย่างไร

- ข้าพเจ้าจะกล่าวแต่ละถ้อยคำซ้ำสามครั้ง และหยุดเงียบเป็นช่วง ๆ ระหว่างการกล่าวซ้ำ การหยุดระหว่างการกล่าวซ้ำนี้ นานพอสำหรับให้แต่ละคนกล่าวซ้ำถ้อยคำเดียวกันนี้ หนึ่ง หรือ สองครั้ง อย่างเงียบ ๆ ในใจ
- ขณะที่ข้าพเจ้าหยิบถ้อยคำขึ้นมา (ให้มองดูภาพข้างล่างนี้) ให้เราฟังถ้อยคำนั้นอย่างเงียบ ๆ ซึ่ซมกับถ้อยคำนั้นเสมือนเป็นอัญมณีล้ำค่าที่เราได้พบในบทอ่าน



ให้เราเปิด พระวรสารนักบุญมัทธิว... บทที่ 20

ขอเชิญคนหนึ่งอ่านข้อที่ 29 – 34 ซ้ำๆ และอ่านเหมือนกับเรากำลังภาวนา

ตัวอย่างการหยิบถ้อยคำมาอ่านซ้ำ 3 ครั้ง

ชายตาบอดสองคน

ชายตาบอดสองคน } แต่ละคนกล่าวคำซ้ำในใจ 1 – 2 ครั้ง

ชายตาบอดสองคน }

ชายตาบอดสองคน

ชายตาบอดสองคน } แต่ละคนกล่าวคำซ้ำในใจ 1 – 2 ครั้ง

ชายตาบอดสองคน }

ชายตาบอดสองคน

ชายตาบอดสองคน } แต่ละคนกล่าวคำซ้ำในใจ 1 – 2 ครั้ง

ชายตาบอดสองคน }

ร่วมฝึกหยิบถ้อยคำมาอ่านซ้ำ 3 ครั้งต่อเนื้อ

โปรดเมตตาเราเถิด ... ซ้ำ 2 ครั้ง (ในความเงียบ)

ขอให้ตาของเรามองเห็นได้เถิด ... ซ้ำ 2 ครั้ง (ในความเงียบ)

3. เราฝึกปฏิบัติการ “หยิบถ้อยคำ หรือวลีสั้น ๆ”

- แต่ละคนจะได้รับการเชิญให้หยิบถ้อยคำต่างๆ หรือวลีสั้น ๆ (จากบทอ่านเดียวกัน) และทิ้งช่วงระหว่างการกล่าวซ้ำแต่ละครั้ง
- หลังจากที่ได้ร่วมกันฝึกปฏิบัติแล้ว เราประเมินตัวเองว่า ทำได้ดีหรือไม่? บางคนพูดเร็วเกินไปหรือเปล่า? ระหว่างคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งมีการทิ้งช่วงหรือไม่? (ไม่ควรด่วนสรุปว่า เราปรับปรุงไม่ได้)
- ถ้าหากว่าเราพูดเร็วเกินไป ให้เราลองฝึกกล่าวคำหรือวลีสั้น ๆ อีกครั้งหนึ่ง

4. ทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นใน “การเลือกหยิบถ้อยคำหรือวลีสั้น ๆ”

คำถาม

ขณะที่เรากำลังกล่าวซ้ำคำหรือวลีสั้น ๆ ดังกับเรากำลังภาวนานั้น เรามีประสบการณ์อะไรภายในจิตใจ ?

บทสรุป

- บรรยากาศของการภาวนาอาจเสียไปได้ง่าย ถ้าเราหยิบประโยคยาว ๆ หรือทิ้งข้อความออกมา ดังนั้นวลีที่หยิบขึ้นมาสมควรจะ “สั้น”

ควรจะหยิบเอาถ้อยคำใด?

- เราไม่มุ่งค้นหาถ้อยคำ หรือวลีที่เราคิดว่าเป็นคำที่ “สำคัญที่สุด” ถ้าทำเช่นนั้น น่ากลัวว่าเราจะเลือกคำที่ทำให้เราพอใจเป็นการส่วนตัว โดยไม่ฟังพระเจ้าเสียก่อน บางทีพระเจ้าอาจจะมีพระประสงค์ที่จะสะกิดเตือนเราด้วยคำที่ทำทลาย และทรงเรียกเราให้เปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่างในชีวิต สิ่งนี้อาจไม่เกิดขึ้นถ้าเราหยิบเอา “ถ้อยคำที่สะกิดใจ” อย่างรวดเร็วเกินไป ถ้อยคำใด ๆ ก็สามารถสะกิดใจท่านได้ เพียงขอให้พระเจ้าทรงเป็นผู้นำเรา

- แม้แต่ข้อความที่ดูเหมือนว่าไม่สำคัญ เช่น “พระองค์ประทับนั่ง” ก็สามารถช่วยสมาชิกในกลุ่มให้อยู่ในความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับพระคริสตเจ้าได้ เมื่อได้กล่าวอย่างสำรวม ทั้งการออกเสียงหรือเจียบๆ ในใจ
- หลังจากที่สมาชิกทั้งหมดได้มีโอกาสกล่าวคำครั้งแรกแล้ว ก็อาจหยิบคำอื่นๆ อีกได้ ราวกับว่า “มีการขุดหา” จนทั่วทั้งบทอ่านนั้น

จงอย่าฝึใจ “ครุ่นคิด”

- ในขณะที่ “ขุดหาคำหนึ่งขึ้นมา” เราต้องไม่หมกมุ่นอยู่กับ “การครุ่นคิด” เช่น พยายามประยุกต์ถ้อยคำนั้นมาใช้กับชีวิตของตน หรือ เรียบเรียงเป็นคำภาวนาที่จะสวดในใจ เพียงแต่เฝ้ามองอยู่กับคำนั้น

เครื่องหมายที่เป็นรูปธรรมของการประทับอยู่ของพระคริสตเจ้า

- ในขั้นตอนนี้เอง ถ้อยคำพระคัมภีร์กลายเป็น “เครื่องหมายเทียบศีลศักดิ์สิทธิ์” (QUASI - SACRAMENTAL SIGN) ของพระเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพประทับอยู่ท่ามกลางเรา ดังที่สหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย กล่าวถึง
- ถ้าเราไม่รีบร้อนในขั้นตอนนี้ เราสามารถเข้าสู่การภาวนาที่ลึกซึ้งที่สุดรูปแบบหนึ่ง กล่าวคือ “เพ่งพินิจภาวนา” (Contemplation) ซึ่งก็คือ “การอยู่กับพระเยซูเจ้าอย่างเจียบๆ ในความรัก”

5. ข้อเสนอแนะ ทำขั้นตอนที่ 1 - 3 ในการประชุมอื่นๆ ระหว่างสัปดาห์

ไม่จำเป็นที่จะใช้ทั้ง 7 ขั้นตอนของการแบ่งปันพระวาจาในการประชุมอื่นๆ แต่ละครั้ง ขั้นตอนที่ 1, 2 และ 3 สามารถช่วยสร้างบรรยากาศของการภาวนาในการชุมนุมต่างๆ ได้มากที่สุดทีเดียว

- ทำขั้นตอนที่ 1 - 3 ในการประชุมต่างๆ ของวัด ในสัปดาห์ที่จะมาถึง
- หลังจากจบขั้นตอนที่ 3 ให้อ่านบทอ่านอีกครั้งหนึ่ง
- อยู่ในความสงบสักครู่หนึ่ง
- จบการอ่าน-ฟังพระวาจาด้วยการขอให้ 2-3 คน ภาวนาจากใจ

(spontaneous prayers)

ภาคผนวก (ถ้ามีเวลา)

ค. ภาวะผู้นำ และวิถีชุมชนวัด

“วิถีชุมชนวัด” หรือ “วิถีทางใหม่ในการเป็นชุมชนวัด” เรียกร้อง ภาวะผู้นำแบบใหม่ ในการนำแบ่งปันพระวาจา ผู้นำกลุ่มใช้รูปแบบใหม่ นี้ แม้เป็นเรื่องปลีกย่อยแต่มีความสำคัญ

ข้อความต่อไปนี้ จะช่วยให้เราเห็น “ลักษณะ” รูปแบบใหม่ของ ภาวะผู้นำดังกล่าว

1. การนั่งล้อมเป็นวงกลม

ให้แบ่งปันกับคนข้างเคียง 2-3 คน ในกลุ่มรวม แล้วรายงาน

คำถาม

ในการแบ่งปันพระวาจา ทำไมเราจึงนั่งล้อมเป็นวงกลม ?

บทเสริม

- เรานั่งล้อมเป็นวงกลม เพราะว่า ในกลุ่มแบ่งปันพระวาจากันนั้นเรา “ยอมรับ และต้อนรับกันและกันว่าเป็นพี่น้องชาย-หญิงต่อกัน” ดังที่สหพันธ์ สภาพระสังฆราชเอเชียกล่าวถึง (FABC V, ข้อ 8)
- ผู้นำกลุ่ม (facilitator) หรือผู้นำ (leader) กลายเป็นคนหนึ่งในกลุ่ม และไม่มีที่นั่งพิเศษประจำตำแหน่ง

2. ใครเป็นผู้อ่านบทอ่าน ?

ให้แบ่งปันกับคนข้างเคียง 2-3 คนในกลุ่มรวม แล้วรายงาน

คำถาม

ทำไมผู้นำกลุ่มไม่อ่านบทอ่านด้วยตนเอง ?

บทเสริม

- เพราะว่า เขาต้องการให้สมาชิกกลุ่มทุกคนค่อยๆ กลายเป็นกลุ่มที่มีความกระตือรือร้นและมีชีวิตชีวา
- เขาไม่ถือว่าตนเองเป็น “ผู้นำที่ครอบงำ” (dominating leader) ซึ่ง “ทำหน้าที่ป้อนข้อมูล” ให้กลุ่ม และไม่ถือว่าตนเป็นผู้ที่รู้คำตอบสำหรับคำถามทุกข้อ
- ผู้นำกลุ่มจะไม่ทำการใดๆ ที่สมาชิกกลุ่มคนอื่นๆ สามารถทำได้
- เขาเป็นผู้นำที่ทำให้สมาชิกกลุ่มสามารถกล่าวภายหลังได้ว่า “เราทำกันเอง”

ด้วยวิธีนี้ ผู้นำกลุ่มกลายเป็น “คนที่หนึ่ง” เพราะว่าเขาทำให้ตนเองเป็น “คนสุดท้าย” ของกระบวนการนี้ เราสรุปได้ว่า จำเป็นต้องมีผู้นำกลุ่ม เพราะว่าหากไม่มีเขาก็ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นได้

การใช้เอกสารคู่มือ AsIPA

เอกสารคู่มือ AsIPA เรียบเรียงขึ้นสำหรับคริสตชนชายหญิงชาวบ้านทั่วๆไปในระดับวัด เอกสารเหล่านี้สามารถนำมาใช้ได้ผลดีที่สุดในห้องประชุมคริสตชนขนาดเล็ก ชุมชนเพื่อนบ้าน สภาภิบาลวัด หรือกลุ่มขนาดเล็กอื่นๆ ในชุมชนวัดก็ได้

เอกสารคู่มือ AsIPA ยังอาจนำมาใช้ได้กับกลุ่มขนาดใหญ่ เช่น ในการสัมมนา หรือในวัด แต่ต้องรักษา “วิธีการการมีส่วนร่วม” อาศัยการทำงานในกลุ่มย่อยเป็นสำคัญ

ลักษณะเด่นของ กระบวนการ AsIPA

1. เอกสารคู่มือ AsIPA รับเอา “วิธีการการมีส่วนร่วม” มาใช้ ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนจะแสวงหาและค้นพบด้วยตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. เอกสารนี้เรียบเรียงขึ้นมาในลักษณะที่ว่า ผู้นำกลุ่ม (facilitator) อาจนำมาใช้ได้ด้วยการเตรียมตัวเพียงเล็กน้อย
3. ผู้นำกลุ่ม ควรจะปฏิบัติตามเอกสารคู่มือนี้อย่างเคร่งครัดที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าประชุมมีส่วนร่วมตามที่ระบุไว้ในเอกสาร
4. ผู้นำกลุ่ม จะไม่พึงพอใจกับคำตอบเพียงคำตอบเดียวต่อประเด็นคำถาม แต่สนับสนุนให้ผู้เข้าประชุมแสวงหาคำตอบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เทคนิค “แบ่งปันกับคนข้างเคียง” 2-3 คน (Buzz groups) จะช่วยให้มีส่วนร่วมได้มากขึ้น
5. บทเสริม อาจช่วยเพิ่มเติมจากสิ่งที่ผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มได้ค้นพบแล้ว และสรุปประเด็นสำคัญ
6. บทสรุป เจตนาเพื่อใช้เป็น “การให้ข้อมูล”

AsIPA

Asian – Integral – Pastoral – Approach

กระบวนการอภิบาลแบบบูรณาการของคริสตชนเอเชีย

คณะพระสังฆราชแห่งเอเชีย ได้ประกาศในแถลงการสุดท้ายจากที่ประชุมสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชียครั้งที่ 5 ณ เมืองบันดุง ประเทศอินโดนีเซีย ว่า ชุมชนวัดและพระศาสนจักรหลังปี ค.ศ. 1990 นี้ ต้องเป็น “พระศาสนจักรที่ทุกคนมีส่วนร่วม” เป็น “ชุมชนวัดที่เป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันของชุมชนคริสตชนย่อยๆ” พระศาสนจักรที่เป็น “ประจักษ์พยานถึงองค์พระคริสตเจ้าผู้กลับคืนพระชนมชีพ” (FABC 5 ข้อ 8)

ประเด็นปัญหาก็คือ จะสนับสนุนวิถีชุมชนวัด หรือ “วิถีทางใหม่ของการเป็นชุมชนวัด” นี้ได้อย่างไร ฉะนั้นในปลายปี 1993 โดยการสนับสนุนร่วมกันของสองสำนักงานในสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย (FABC) คือ สำนักงานเพื่อการพัฒนามนุษย์ (OHD) และสำนักงานเพื่อกิจการฆราวาส (OL) ได้จัดการประชุมปรึกษากันที่กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย และเสนอให้กระบวนการทางด้านอภิบาลสนับสนุน “พระศาสนจักรที่ทุกคนมีส่วนร่วม” ในเอเชียว่า AsIPA ซึ่งย่อมาจาก Asian Integral Pastoral Approach เอกสารคู่มือ AsIPA ของโครงการฝึกอบรม มีแนวทางปฏิบัติตรงตามชื่อดังนี้

Asian

โครงการนี้ต้องการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ของสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย และช่วยคริสตชนเอเชียให้เผชิญชีวิตตามแบบชาวเอเชีย ในแสงสว่างแห่งพระวรสาร

Integral

โครงการนี้บูรณาการให้เกิดความสมดุลในชีวิตคริสตชน ระหว่างชีวิต “ฝ่ายจิต” กับชีวิตทางด้าน “สังคม” ระหว่างชีวิต “ส่วนบุคคล” กับชีวิต “ชุมชน” ระหว่างชีวิต “ผู้นำทางฐานันดร” กับ “ผู้ร่วมรับผิดชอบที่เป็นฆราวาส”

Pastoral

โครงการนี้มุ่งเน้นการฝึกอบรมฆราวาส ในพันธกิจด้านงานอภิบาลของพวกเขา ในชุมชนวัด ในพระศาสนจักรและในสังคมโลก

Approach

กระบวนการของเอกสารคู่มือชุดต่าง ๆ เหล่านี้สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือ ทำให้งานอภิบาลในชุมชนวัดมี “พระคริสตเจ้า” และ “ชุมชน” เป็นศูนย์กลาง นอกจากนั้น ยังเป็นการโน้มน้าสมาชิกที่ร่วมประชุมกลุ่มให้ค้นหาประสบการณ์ “การเป็นชุมชนวัดในวิถีทางใหม่” นี้ด้วยตนเอง